

PRÍPRAVA NA VOJNU? PREDSTAVTE SI, ŽE BY TOTO ISTÉ ROBILO RUSKO!

- CZ24 News | 19. dubna 2021

EU: Na príprave obyvateľstva na vojnu v Európe sa usilovne podieľajú aj médiá. Okrem iného aj tým, že rozoberajú scenáre „čo by bolo, keby“, aby presvedčili občanov o ich realistickosti, vzbudili v ľuďoch obavy a privykli ich na možnosť vojny

Nedávno významný nemecký denník Frankfurter Allgemeine Zeitung prišiel s článkom v ktorom sa bývalý veliteľ amerických pozemných vojsk v Európe Ben Hodges zamýšľa nad tým, aké ťažké bude urýchlene presunúť dostatočné množstvo vojsk na hranicu s Ruskom, ak by došlo ku konfliktu (viď [tu](#):). A samozrejme, na takto položenú otázku našiel jedinou odpoveď: bolo by najlepšie, keby tam tie vojská mohli byť čo najrýchlejšie.

A čitateľ ani nevedel ako, a už dostal podprahovú informáciu: treba tam tie vojská presunúť, treba na to pripravovať infraštruktúru. Niektorí povie, veď on len uvažuje, hľadá riešenie – čo je na tom zlé? Lenže prečo neuvažovať napríklad aj o scenári, že by bolo treba chrániť Európu pred teoretickým napadnutím trebárs z juhu alebo hoci zo severozápadu? Tu je už implicitne podsunuté, že Rusko je hrozba, a že pravdepodobne môže zaútočiť na Európu, konkrétne na Pobaltie. Lenže naozaj sa Rusko chystá zaútočiť?

Predstavme si, že by presne to isté robili tí druhí

Aké nebezpečné, zavádzajúce a choré je takéto militaristické talmudizovanie nad tým, ako treba čím viac zaplaviť Európu vojskami, to je asi najlepšie si ilustrovať príkladom, ako by to vyzeralo, keby to isté chcela robiť druhá strana.

Tak si predstavme, že by Rusko – napríklad ešte dnes – uzavrelo spojeneckú zmluvu, obranný pakt trebárs s Kubou, Nikaraguou alebo Mexikom. A vzápätí by začali ruskí vojenský experti v médiách nariekať, aké obrovské nebezpečenstvo tejto aliancii hrozí zo strany Spojených štátov, pretože v oblasti strednej Ameriky majú Spojené štáty obrovskú vojenskú presilu. Začali by veľmi vážne bedákať nad tým, ako sú tamojší ruskí spojenci ohrození, akí by boli bezbranní v prípade, že by si USA zmysleli ich napadnúť. V čom by, samozrejme, mali stopercentnú pravdu.

A začali by usilovne v médiách rátať, koľko divízií, koľko armád, koľko stotisíc vojakov, koľko ponoriek, lietadiel a jadrových rakiet bude treba do Karibiku priviesť a kde ich okolo USA všade rozmiestniť, aby to bola adekvátne odstrašujúca sila na odradenie USA od útoku. Aby sa dosiahla „stabilita“, keďže USA ju v súčasnosti v tom regióne výrazne narúšajú, tú stabilitu (slovo stabilita obzvlášť radi títo experti používajú).

Čo poviete, nebolo by to adekvátne? Ved' uznajte, mohlo by Rusko nechať svojich spojencov v šticu?

Pred kým sa chcú „brániť“, ak sú zďaleka najsilnejší?

Isteže, takýto scenár je iba ilustrácia, aby sme si lepšie uvedomili, aké absurdné je to, čo USA v Európe predvádzajú. V praxi je absolútne nereálna predstava, že by niekto chcel urobiť v Karibiku to isté, čo USA v Európe, lebo okrem USA a jeho vazalov nikto iný nemá takú vojenskú silu, aby si niečo také mohol dovoliť.

Len si pripomeňme podstatné fakty: ak napríklad Rusko má mimo svojho územia zopár vojenských základní, ktoré sa dajú zrátať na prstoch jednej ruky, USA majú vojenských základní mimo svojho územia vyše sedemsto!

Spojené štáty operujú s najväčším vojenským rozpočtom na svete, je to zhruba polovica všetkých nákladov na zbrojenie na planéte, spolu so štátmi NATO je to 70 percent. Už len z tohto čísla je jasné, že táto ich takzvaná „obrana“ je o všetkom možnom, len nie o obrane.

Kričia: ale Rusko si zobralo Krym a pomáha Rusom na Donbase

NATO hujeri samozrejme začnú hneď kričať, aké je nefér porovnávať USA s Ruskom, lebo ved' Rusko útočí na Donbase a zobralo si Krym. Lenže to je cynická a zvrátená demagógia, ktorá pokrivkáva z mnohých dôvodov.

Krym aj Donbas sú historicky ruské územia s väčšinovo ruským obyvateľstvom, ktoré sa po fašistickom prevrate na Ukrajine úplne oprávnené rozhodlo, že nechce byť súčasťou neokoloniálneho systému Ríše, ale patrí do „ruského sveta“. Tí ľudia na to majú úplne jasný demokratický, historický a prinajmenšom v prípade Krymu aj nesporný ústavnoprávny nárok. Nehovoriac už o odôvodnených obavách z toho, aký osud by ich v banderovskom štáte čakal...

Európa, Pobaltské štáty - to sú po každej stránke diametrálne odlišné prípady a neexistuje žiadny rozumný dôvod myslieť si, že Rusko by ich chcelo obsadiť. To je úplný nezmysel - nikto z dnešného vedenia Ruskej federácie nikdy ani len nenaznačil podobný zámer a naopak, pri otázke, či sa niečo také chystá, majú v Rusku tendenciu ukazovať na čelo, či je dotýčny v poriadku.

Je naozaj bizarné, ak poukazujú na ruskú hrozbu tí, ktorí diskretným mlčaním prechádzajú nekonečný rad agresí a vojen, ktoré viedli Spojené štáty. Ak si vezmeme len posledných sto rokov a napríklad iba karibskú oblasť, tak USA tam (opakovane) napadli Guatemalu, Honduras, Panamu, Nikaraguu, El Salvador, Panamu, Kostariku, Portoriko, Kubu, Haiti, Dominikánsku republiku, Kolumbiu... a to hovoríme iba o vojenských inváziách, nerátajúc ďalšie podvratné akcie, farebné revolúcie, atentáty a iné zasahovanie do vnútorných záležitostí každého jedného štátu v regióne - a vlastne aj na celom svete.

Bez rétoriky o ruskej hrozbe by sa nedalo zaútočiť

Demagogická a miestami až slabomyselná rétorika o ruskej hrozbe pre Európu, vyrábanie obrazu nebezpečného nepriateľa, to je však nevyhnutné pre tých, ktorí potrebujú v Európe štrngiť zbraňami. Bez strašenia zlým nepriateľom totiž nie je možné pripraviť uveriteľný útok pod falošnou vlajkou ako zámienku pre rozpútanie vojny.

A preto je obyvateľstvo trénované a spracovávané patričnými mediálnymi technológiami: aby v ich podvedomí stále blikala červená kontrolka „Pozor, nebezpečné Rusko!“ Aby im prišlo úplne normálne, že po Európe sa premávajú vojská, ktoré sa v obrovských množstvách pripravujú na ruských hraniciach na „obranu“ pred „útokom“ nepriateľa.

A aby sa prípadne ani len nezamýšľali nad tým, prečo vlastne ten zlý nepriateľ útočí a na „útok“ si vyberie akurát ten „najvhodnejší“ čas: keď sú pozdĺž jeho hranice v plnej sile nastúpené vojská všetkých možných nepriateľov. Alebo, nedajbože, aby nezačali trochu hlbšie špekulovať nad tým, kto je vlastne agresor, a kto je v defenzíve...

Svet je dnes na pokraji vojny a - popri šialencoch, ktorí riskujú zničenie celej planéty - vinu na tom majú predovšetkým ľudia, ktorí sa nad vyššie uvedenými vecami zamýšľať nedokážu alebo z pohodlnosti nechcú. To oni budú pre svoju hlúposť a pohodlnosť na vine, ak sa vojnový požiar rozhorí tak, že ho už nebude možné uhasiť.

Autor: Ivan Lehotský